

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LAHDESSA
Aamuhartaus 28.6.2014 klo 9
Markku Näkki

JOKA AAMU ON ARMO UUS, MIKSI HUOLTA SIIS KANTAA?

Näin me lauloimme tutussa aamulaulussa.

Tutut ovat meille myös Paimenpsalmin sanat, psalmista 23

"Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Hän vie minut vihreille niityille, hän johtaa minut vetten ääreen, siellä saan levätä. Hän virvoittaa minun sieluni, hän ohjaa minua oikeaa tietä nimensä kunnian tähden. Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinä suojelet minua kädelläsi, johdatat paimensauvallasi."

Olemme saaneet nousta uuteen armonpäivään. Silloin, kun saamme jättää kaikki asiat meidän Herramme Vapahtajan kannettavaksi, silloin voimme luottavaisin mielin nousta uuteen päivään. Saamme ottaa vastaan kaiken, mikä meitä kohtaa. Kun on rauha Jumalan kanssa, nousee kiitosmieli aamusta alkaen. Ja mistä se kiitosmieli ja rauha syntyy? Ystävä kallis, kiitosmieli syntyy siitä kun saadaan synnit anteeksi. Vapautettuna Jumalan lapsena on hyvä nousta uuteen päivään.

Odotukset tähänkin päivään voivat sinulla olla korkealla. Jos olet yksinäinen, odotat varmaan myös sitä, että onko täällä juhlassa sellaista, jonka kanssa saisi jakaa ilot ja surut. Psalmin sana vakuuttaa: "ei minulta mitään puutu". Silti on myös monenlaista kaipuuta elämässä.

Tärkein asia tähän päivään on, että saat ja saan olla Herran omana. Silloin Herramme ja Vapahtajamme huomaan saamme jättää koko elämämme, Hänen suojelekseensa ja varjelukseensa.

Kuitenkin on hetkiä, jolloin ei ole helppo valmistautua uuteen päivään. Kuinka paljon täällä maailmassa on tyhjyyttä, yksinäisyyttä, hätää ja ahdistusta? Eletään kipujen keskellä, ei nähdä elämällä mitään tarkoitusta, kaikki on niin tyhjää ja tuntuu köyhältä. On todellista hätää. On ihmisiä, jotka ovat saaneet kulkea suurten vaikeuksien keskellä. Elämän kamppailuissa on niin muserrettu, vaikeus vaikeuden perässä, ettei sitä saata sanoilla kuvata.

Kun ihmiseltä viedään lähes kaikki, riisutaan omista voimista, otetaan taloudellinen tuki pois, jää vain tyhjiin riisuttu ihminen. Vaikka kaikki olisi loistavasti, silti elämään voi tulla hetkessä romahdus, olemme voimattomia auttamaan, olemme ymmällä.

Mutta miten sanotaankaan vanhassa runossa?

"Tyhjä kun olen ja kaikkea vailla, itse en voi edes uskoakaan, uskokin lahja, Isältä armosta senkin mä saan. Enkö siis uskoisi? Enkö siis kiitä Isääni, Herraani, veljeäni, kun veren suomalla kalliilla hinnalla, maksanut minunkin velkani?"

Uskossa Vapahtajaan meillä on kiinnekohta, tuki ja turva. Siinä on kerskauksen aihetta, että meillä on Jeesuksessa täydellinen sovitus, rikkomustemme anteeksianto.

Paavali kirjoittaa Korintin kristityille:

"Tehän tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: hän oli rikas mutta tuli köyhäksi teidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään." (2. Kor. 8:9)

Paavali kirjoittaa vakuuttuneena siitä, että korinttilaisille on kirkastunut Jumalan armo. Kunpa se sama armo saisi olla meilläkin niin kirkkaana, että se olisi elämämme ensimmäinen asia ja se saisi kääntää meidän arvojärjestyksemme oikeaan järjestykseen.

On kysymys autuaasta vaihtokaupasta. Taivaan rikkaus on lahjoitettu itsessään köyhälle ihmiselle: "jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään." Jeesuksen päälle laskettiin koko meidän syntivelkamme, sinun ja minun kaikki synnit. Hänet tehtiin niin köyhäksi, että hän joutui antamaan henkensä syntiemme tähden. Profeetta Jesajan ennustus sai toteutua siinä täydellisesti, kuten hän kirjoittaa 53: luvussa: *"Herra pani meidän kaikkien syntivelan Hänen kannettavakseen"*.

Siinä on kiitoksen aihetta, kun saamme sanoa: Minunkin puolestani on Golgatan veri vuotanut! Minunkin puolestani on synnit sovitettu! Ja saamme olla pyytäjän paikalla: Tule Jeesus täyttämään tyhjyyteni!

Tai niin kuin Elävät kivet on laulanut: *"Tule kylmyyteni keskelle, tule vierelleni Jeesus, tee raamattusi rakkaaksi ja näytä sieltä tahtosi ja suuri viisautesi."*

Tänäänkin saamme kiittää siitä, että olemme saaneet kokoontua tänne Lahteen kaiken menettäneinä. Oma juoksumme on hylätty ja silti meille on luvassa voittopalkinto.

Me syntiset ihmiset, täynnä pahuutta, mutta Jeesukseen turvautuen saamme omistaa Hänen pyhyytensä.

Eilinen on mennyt, kohta tämäkin päivä, huomisesta emme tiedä, mutta tänään auttaa Herra.

Vaikka olet kuinka yksin, vailla ystäviä, elämä tuntuu tyhjältä, ei ole mitään, eikä voimaa mihinkään, muista silloinkin, että sinulla on Jeesuksen Golgatalla hankkima syntien sovitus, joka antaa sinulle kaikki taivaan aarteet omistettaviksi.

Kasteessa sinut on kiinnitetty lunastustekoon. Se on kiinnekirja, joka on meidän autuutemme vakuutena. Saat Jumalan lapsena iloita ja kiittää siitä lahjasta, joka avaa meille taivaan ihanuuden. Kanteleessa laulamme: *"Voittolippumme risti on ja Jeesus on kuninkaamme. Hän vie joukkonsa voittohon ja Kunnian Kruunun me saamme. Kulkekaamme johdossaan, elämään ja kuolemaan kunniaksi Herran."*

Jeesus, elävä Herra vakuuttaa tänäänkin: Älä pelkää, minä olen maksanut velkasi, sinun syntisi on sovitettu, syyllisyytesi on poistettu, usko se jo tänään.

Aamen.